

31994R3295

1994 12 30

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 341/8

**TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 3295/94,
1994 m. gruodžio 22 d.**

nustatantis priemones, skirtas uždrausti suklastotas ir piratines prekes išleisti į laisvą apyvartą, jas eksportuoti, reeksportuoti ar taikyti sąlyginio neapmokestinimo procedūrą

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi 1986 m. gruodžio 1 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3842/86, nustatantis priemones, kuriomis draudžiama suklastotas prekes išleisti į laisvą apyvartą ⁽⁴⁾, galioja nuo 1988 m. sausio 1 d.; kadangi, siekiant pagerinti jo nustatytos sistemos veikimą, reikia padaryti išvadas iš patirties, sukauptos per pirmuosius jo taikymo metus;

kadangi suklastotų ir piratinių prekių prekyba daro nemažą žalą įstatymus gerbiančioms gamintojams, prekybininkams, autorinių bei gretutinių teisių savininkams ir klaidina vartotojus; kadangi būtina užkirsti kelią tokioms prekėms patekti į rinką ir tam reikia numatyti priemones, kurios leistų veiksmingai sustabdyti šią neteisėtą veiklą, bet netrukdytų laisvai teisėtai prekybai; kadangi šio tikslo panašiu būdu siekiama ir tarptautiniu mastu;

kadangi, jei suklastotos, piratinės ar panašios prekės įvežamos iš trečiųjų šalių, svarbu uždrausti jų laisvą apyvartą Bendrijoje, netaikyti joms sąlyginio neapmokestinimo procedūros ir nustatyti tinkamą procedūrą, kuri leistų muitinės institucijoms užtikrinti, kad tokio draudimo bus deramai laikomasi;

kadangi veiksmai, kurių muitinės institucijos imasi, siekdamos uždrausti suklastotas ir piratines prekes išleisti į laisvą apyvartą ar

taikyti joms sąlyginio neapmokestinimo procedūrą, turėtų būti taikomi ir tokių prekių eksportui bei reeksportui iš Bendrijos;

kadangi dėl sąlyginio neapmokestinimo procedūrų ir reeksporto pagal pranešimą muitinės imasi veiksmų tik įtardamos, kad patikrinimo metu rastos suklastotos ar piratinės prekės;

kadangi Bendrija atsižvelgia į GATT susitarimo sąlygas dėl susijusių su prekyba intelektinės nuosavybės problemų, taip pat dėl prekybos suklastotomis prekėmis ir ypač priemonių, kurių reikia imtis pasienyje;

kadangi reikia numatyti, kad muitinės institucijos, gavusios prašymus, kuriuose prašoma imtis veiksmų, būtų įgaliotos priimti sprendimus;

kadangi muitinės institucijų veiksmai turėtų būti arba įtartinų suklastotų ar piratinių prekių sustabdymas ir draudimas išleisti jas į laisvą apyvartą, eksportuoti ar reeksportuoti arba kai tokioms prekėms taikoma sąlyginio neapmokestinimo procedūra arba jos reeksportuojamos pagal pranešimą, jų sulaikymas tol, kol nustatoma, ar tokios prekės iš tikrųjų yra suklastotos ir piratinės;

kadangi tikslinga valstybėms narėms leisti sulaikyti tokias prekes tam tikrą laiką netgi teisių savininkui dar nepadavus pareiškimo ar jo nepatvirtinus, kad jis galėtų pateikti prašymą muitinės institucijai imtis tam tikrų veiksmų;

kadangi kompetentingos institucijos joms pateiktus atvejus turi nagrinėti remdamosi kriterijais, kuriais nustatoma, ar atitinkamoje valstybėje narėje pagamintos prekės pažeidžia intelektinės nuosavybės teises; kadangi valstybių narių normoms dėl teisminių institucijų kompetencijos ir procedūrų šis reglamentas įtakos neturi;

kadangi būtina numatyti atitinkamoms prekėms taikytinas priemones, kai nustatoma, kad jos yra suklastotos ar piratinės; kadangi tomis priemonėmis būtina ne tik atimti ekonominę sandorio naudą iš atsakingų už prekybą tokiomis prekėmis asmenų ir juos nubausti, bet ir veiksmingai užkirsti kelią tolesniems tokio pobūdžio sandoriams;

⁽¹⁾ OL C 238, 1993 9 2, p. 9.

⁽²⁾ OL C 61, 1994 2 28.

⁽³⁾ OL C 52, 1994 2 19, p. 37.

⁽⁴⁾ OL L 357, 1986 12 18, p. 1.

kadangi, vengiant smarkiai trukdyti keleivių asmeniniame багаže esančioms prekėms taikomas muitinės procedūras, būtina iš šio reglamento taikymo srities išskirti iš trečiųjų šalių įvežamas prekes, galbūt ir suklastotas ar piratinės, kurių kiekis neviršija Bendrijos taisyklėse numatyto neapmuitinamo kiekio;

kadangi būtina užtikrinti, kad šiuo reglamentu nustatytos bendros taisyklės būtų taikomos vienodai, ir tam turi būti nustatyta Bendrijos tvarka, pagal kurią taisyklės įgyvendinančios priemonės, siekiant jas sustiprinti ir padaryti veiksmingesnes, turi būti priimanamos laiku, valstybėms narėms, iš vienos pusės, teikiant pagalbą viena kitai ir, iš kitos, joms bendradarbiaujant su Komisija;

kadangi, *inter alia*, atsižvelgiant į sukauptą reglamento taikymo patirtį, tikslinga apsvarstyti galimybę nustatyti daugiau intelektinės nuosavybės teisių, kurioms taikomas šis reglamentas;

kadangi dėl to Reglamentas (EEB) Nr. 3842/86 turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

1. Šis reglamentas nustato:

- a) sąlygas, kuriomis muitinės institucijos imasi veiksmų, kai įtariama, kad suklastotos arba piratinės prekės:
  - yra įvežtos ir ketinama jas išleisti į laisvą apyvartą, jas eksportuoti ar reeksportuoti,
  - aptinkamos tikrinant prekes, kurioms taikoma sąlyginio neapmokestinimo procedūra, kaip apibrėžta 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitų kodeksą⁽¹⁾, 84 straipsnio 1 dalies a punkte arba kurios reeksportuotos pagal pranešimą; ir
- b) priemones, kurių kompetentingos institucijos privalo imtis, kai nustatoma, kad tam tikros prekės tikrai yra suklastotos ar piratinės.

2. Šiame reglamente:

a) „suklastotos prekės“:

— prekės, įskaitant ir jų pakuotes, be leidimo pažymėtos prekių ženklu, kuris yra toks pat kaip ir teisėtai įregistruotas tos pačios rūšies prekių ženklas arba kurio esminių požymių negalima atskirti nuo teisėto ženklo ir kuris dėl to pažeidžia atitinkamo prekių ženklo savininko teises pagal Bendrijos teisę arba valstybės narės, kurios muitinės institucijoms paduotas prašymas imtis veiksmų, įstatymus,

— bet koks prekės ženklo simbolis (ženklas, žymuo, lipdukas, brošiūra, naudojimo instrukcija ar garantijos dokumentas), pateikiamas atskirai arba neatskirai tomis pačiomis aplinkybėmis, kaip ir pirmoje įtraukoje minimos prekės,

— pakuotės, ant kurių yra suklastotų prekių ženklai, pateikiamos atskirai tomis pačiomis aplinkybėmis kaip ir pirmoje įtraukoje minimos prekės;

b) „piratinės prekės“ – prekių kopijos, pagamintos pagal nacionalinius įstatymus be registruoto ar neregistruoto autorių, gretutinių ar dizaino teisių savininko sutikimo arba be teisių savininko įgalioto asmens gamybos šalyje, kur kopijų gamyba pažeidžia minėtas teises pagal Bendrijos teisę arba pagal valstybės narės, kurios muitinės institucijoms pateiktas prašymas imtis veiksmų, įstatymus, sutikimo;

c) „teisės savininkas“ – a punkte minėto prekės ženklo ir (arba) vienos iš b punkte minėtų teisių savininkas arba bet kuris kitas asmuo, įgaliotas naudotis prekių ženklu ir (arba) teisėmis, arba jų atstovas;

d) „deklaracija išleidžiant į laisvą apyvartą, eksportuojant arba reeksportuojant“ – deklaracijos, kurios pateikiamos pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 61 straipsnį.

3. Bet kuri liejinių forma ar matrica, kuri yra specialiai suprojektuota ar pritaikyta suklastotam prekybos ženklui arba tokį ženklą turinčioms prekėms ar piratinėms prekėms gaminti, laikoma suklastota ar piratine preke, jei tokių liejinių formų ar matricų panaudojimas pažeidžia teisės savininko teises pagal Bendrijos arba pagal valstybės narės, kurios muitinės institucijoms paduotas prašymas imtis veiksmų, teisę.

4. Šis reglamentas netaikomas prekėms, kurios prekės ženklu yra pažymėtos su to prekės ženklo savininko sutikimu arba kurias yra apsaugo autorinės, gretutinės ar dizaino teisės ir kurios yra pagamintos su tų teisių savininko sutikimu, bet jei nėra teisių

(¹) OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

savininko sutikimo, patenka į vieną iš situacijų, minėtų šio straipsnio 1 dalies a punkte.

Šis reglamentas taip pat netaikomas pirmoje pastraipoje minėtoms prekėms, kurios yra pagamintos ir pažymėtos prekių ženklų tokiomis sąlygomis, dėl kurių nėra susitarta su atitinkamų teisių savininkais.

II SKYRIUS

Draudimas suklastotas ir piratines prekes išleisti į laisvą apyvartą, eksportuoti, reeksportuoti arba joms taikyti sąlyginio neapmokestinimo procedūrą

2 straipsnis

Jei baigus 6 straipsnyje numatytą procedūrą nustatoma, kad prekės yra suklastotos ar piratinės, draudžiama jas išleisti į laisvą apyvartą, eksportuoti, reeksportuoti ir joms taikyti sąlyginio neapmokestinimo procedūrą.

III SKYRIUS

Prašymai muitinės institucijoms imtis veiksmų

3 straipsnis

1. Kiekvienoje valstybėje narėje teisės savininkas gali paduoti prašymą raštu kompetentingai muitinės tarnybai prašydamas, kad muitinės institucijos imtųsi veiksmų 1 straipsnio 1 dalies a punkte minėtų prekių atžvilgiu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtame prašyme nurodoma:

- pakankamai smulkus prekių apibūdinimas, kad muitinės institucijos galėtų jas atpažinti,
- įrodymai, kad prašymo pateikėjas yra atitinkamų prekių teisės savininkas.

Teisės savininkas taip pat pateikia visą kitą savo turimą reikalingą informaciją, kad kompetentinga muitinės tarnyba galėtų priimti pagrįstą sprendimą, tačiau tokios informacijos nurodymas ar nenurodymas neturėtų tapti sąlyga prašymui priimti.

Jei įmanoma, apie piratines prekes nurodoma tokia informacija:

- vieta, kurioje prekės yra, arba kokia jų paskirties vieta,
- informacija apie siuntą arba paketą,
- numatoma prekių atvežimo ir išvežimo data,
- naudojamas transportas,
- importuotojo, eksportuotojo ar savininko tapatybė.

3. Prašyme nurodomas laikas, per kurį muitinės institucijų prašoma imtis veiksmų.

4. Gali būti reikalaujama, kad prašymo pateikėjas sumokėtų tam tikrą mokestį prašymo administracinėms išlaidoms padengti. Mokestis turi atitikti suteiktos paslaugos vertę.

5. Prašymą nagrinėja ir apie savo priimtą sprendimą jo pateikėjui praneša kompetentinga muitinės tarnyba, kuriai buvo įteiktas pagal šio straipsnio 2 dalį parašytas prašymas.

Kai tarnyba prašymą patenkina, ji turi nurodyti laiką, per kurį muitinės institucijos privalo imtis veiksmų. Teisės savininko prašymu tarnyba, kuri priėmė pradinį sprendimą, tokį laiką gali pratęsti.

Atsisakant prašymą patenkinti nurodomos to priežastys. Atsisakymą galima apskųsti.

6. Kai prašymas yra patenkinamas arba kai 1 straipsnio 1 dalies a punkte minėtų veiksmų yra imtasi pagal 6 straipsnio 1 dalį, valstybės narės gali reikalauti, kad teisės savininkas pateiktų garantiją:

- savo turtinei atsakomybei padengti asmenų, dalyvaujančių vienoje iš 1 straipsnio 1 dalies a punkte minėtų operacijų, atžvilgiu, kai dėl teisės savininko veiksmo ar neveikimo nutraukiama pagal 6 straipsnio 1 dalį pradėta procedūra arba kai vėliau nustatoma, kad atitinkamos prekės nėra nei konfiskuotinos, nei piratinės,
- užtikrinti, kad bus sumokėtos sąnaudos, patirtos dėl prekių laikymo muitinės kontrolėje remiantis šio reglamento 6 straipsniu.

7. Teisės savininkas šio straipsnio 1 dalyje minėtai tarnybai praneša, jei baigiasi teisės registravimo ar pačios teisės galiojimo laikas.

8. Kiekviena valstybė narė muitinės institucijoje paskiria tarnybą, kuri priima šiame straipsnyje minimus prašymus ir jais pasirūpina.

4 straipsnis

Jei atliekant vieną iš 1 straipsnio 1 dalies a punkte minėtų procedūrų teisių savininkui dar nepadavus prašymo ir jo dar nepatvirtinus muitinei paaiškėja, kad prekės yra suklastotos ar piratinės, muitinės institucija pagal atitinkamose valstybėse narėse galiojančias taisykles gali pranešti teisių savininkui, jei jis jai žinomas, apie galimą jo teisių pažeidimą. Muitinės institucija yra įgaliota sustabdyti prekes arba sulaukyti jas trimis darbo dienoms, kad teisių savininkas galėtų paduoti prašymą imtis veiksmų pagal 3 straipsnį.

5 straipsnis

Jei teisių savininko prašymą nusprendžiama patenkinti, jis nedelsiant siunčiamas valstybės narės muitinėms, kurios gali būti susijusios su prekėmis, kurios, kaip tvirtinama prašyme, yra suklastotos ar piratinės.

IV SKYRIUS

Sąlygos, kuriomis vadovaujasi muitinės institucijos ar kitos turinčios teisę priimti sprendimą institucijos

6 straipsnis

1. Kai muitinė, kuriai pagal 5 straipsnį atsiunčiamas sprendimas teisės savininko prašymą patenkinti, įsitikina, jei reikia, pasikonsultavusi su prašymo pateikėju, kad sprendime nurodytų suklastotų ar piratinių prekių apibūdinimas atitinka 1 straipsnio 1 dalies a punkte nusakyto pobūdžio prekes, ji tas prekes sustabdo arba sulauko.

Muitinė nedelsdama apie tai praneša tarnybai, kuri nagrinėjo prašymą pagal 3 straipsnį. Toji tarnyba arba pati muitinė tuoj pat apie tai praneša deklaracijos pateikėjui ar asmeniui, kuris prašė imtis veiksmų. Laikydamosi nacionalinių nuostatų dėl asmeninių duomenų, komercinių ir pramoninių paslapčių apsaugos bei profesinio ir administracinio konfidencialumo, muitinė arba tarnyba, kuri nagrinėjo prašymą, teisės savininko prašymu jam praneša prekes deklaravusio asmens pavardę ir adresą, o jei žinoma, ir prekių gavėjo pavardę ir adresą, kad teisės savininkas galėtų kreiptis į kompetentingas institucijas su prašymu priimti sprendimą iš esmės. Muitinė prašymo pateikėjui ir visiems 1 straipsnio

1 dalies a punkte minėtų operacijų dalyviams suteikia galimybę patikrinti prekes, kurios yra sustabdytos ar sulaukytos.

Apžiūradama prekes, muitinė gali imti bandomuosius pavyzdžius procedūrai pagreitinti.

2. Valstybėje narėje, kurioje yra 1 straipsnio 1 dalies a punkte minėto pobūdžio prekės, galiojantys įstatymai taikomi:

- a) siunčiant raštą kompetentingai institucijai, kad ji priimtų sprendimą iš esmės, ir pranešimą šio straipsnio 1 dalyje minėtai muitinės tarnybai ar muitinei apie siunčiamąjį raštą, nebent tokį raštą siųstų pati tarnyba ar muitinė;
- b) kompetentingai institucijai priimant sprendimą. Jei nėra šiais klausimais specialių Bendrijos taisyklių, priimant sprendimą vadovaujama šiais pačiais kriterijais, kuriais vadovaujama nustatant, ar atitinkamoje valstybėje narėje pagaminti gaminiai nepažeidžia teisės savininko teisių. Savo sprendimus kompetentinga institucija pagrįdžia.

7 straipsnis

1. Jei per 10 darbo dienų nuo pranešimo apie prekių sustabdymą ar sulaukymą 6 straipsnio 1 dalyje minėtai muitinei nepranešama, kad klausimas yra perduotas kompetentingai institucijai, kad šioji priimtų sprendimą iš esmės pagal 6 straipsnio 2 dalį, arba kad tinkamai įgaliota institucija yra priėmusi laikinas priemones, prekės atiduodamos su sąlyga, kad yra laikomasi visų muitinės formalumų ir įsakymas prekes sulaukyti yra atšaukiamas.

Atitinkamais atvejais šis laikas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.

2. Kai įtariama, kad prekės pažeidžia dizaino teises, prekių savininkui, importuotojui arba gavėjui prekės gali būti išduotos arba jų sulaukymas atšauktas jiems pateikus užstatą, jei:

- 6 straipsnio 1 dalyje minėtai muitinės tarnybai ar muitinei per toje dalyje nurodytą laiką yra pranešta, jog klausimas perduotas kompetentingai institucijai, kad ji priimtų 1 dalyje minėtą sprendimą iš esmės,
- pasibaigus nustatytam laikui, šiam tikslui įgaliotoji institucija nesiėmė laikinų priemonių,
- visi muitinės formalumai atlikti.

Užstatas turi būti pakankamas teisių savininko interesams apginti. Užstato sumokėjimas nepažeidžia kitų teisės savininko gynbos priemonių. Kai klausimas yra perduotas kompetentingai institucijai sprendimui iš esmės priimti ne teisės savininko iniciatyva, užstatas atiduodamas, jei tas asmuo nepasinaudoja teise pradėti bylą per 20 darbo dienų nuo tos dienos, kai jam buvo pranešta apie prekių sąlyginį neapmokestinimą ar sulaikymą. Kai taikoma šio straipsnio 1 dalies antra pastraipa, šis laikas gali būti pratęstas daugiausia 30 dienų.

3. Taisyklės, kurios reglamentuoja prekių laikymą sandėlyje jas sustabdžius ar sulaikius, nustato kiekviena valstybė narė.

V SKYRIUS

Nuostatos, taikomos nustačius, kad prekės yra suklastotos ar piratinės

8 straipsnis

1. Nepažeisdamos suklastoto prekių ženklo, autorinių ar gretutinių teisių bei nukopijuoto dizaino savininko teisės imtis kitų veiksmų, valstybės narės taiko priemones, būtinas, kad kompetentingos institucijos galėtų:

- a) dažniausiai ir pagal valstybės atitinkamas įstatymų nuostatas suklastotas ar piratinės prekes be jokios kompensacijos ir nesudarant valstybės išdui išlaidų sunaikinti arba jomis atsikratyti nekomerciniais kanalais taip, kad nebūtų pažeistos teisių savininko teisės;
- b) tokioms prekėms taikyti bet kokias kitas priemones, kurios iš asmenų, susijusių su sandoriu, veiksmingai atima iš jo gaunamą ekonominę naudą.

Toliau išdėstyti dalykai tokioms priemonėms nepriklauso:

- visiškai nepakeistų suklastotų ar piratinių prekių reeksportas,
- išskyrus išimtiniais atvejais, paprastas prie suklastotų prekių be leidimo pritvirtintų prekių ženklų pašalinimas,
- skirtingos muitinės procedūros taikymas tokioms prekėms.

2. Suklastotos ar piratinės prekės gali būti perduotos valstybės išdui. Tokiu atveju taikomas šio straipsnio 1 dalies a punktas.

3. Be informacijos, suteikiamos pagal 6 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, ir nustatytomis ten sąlygomis muitinė arba

kompetentinga tarnyba teisės savininko prašymu jam praneša nustatytų suklastotų ar piratinių prekių siuntėjo, importuotojo, eksportuotojo ir gamintojo pavardes ir adresus bei atitinkamų prekių kiekius.

VI SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

9 straipsnis

1. Išskyrus atvejus, kai valstybės narės, kurioje paduodamas prašymas, įstatymai numato kitaip, tai, kad priimamas prašymas, parašytas pagal 3 straipsnio 2 dalį, teisės savininkui dar nesuteikia teisės gauti kompensaciją, kai muitinė neaptinka suklastotų ar piratinių prekių ir jas išleidžia arba nesikiima veiksmais joms sulaukyti pagal 6 straipsnio 1 dalį.

2. Išskyrus atvejus, kai valstybės narės, kurioje paduotas prašymas, įstatymai numato kitaip, muitinės ar kitos atitinkamai įgaliotos institucijos pasinaudojimas suteiktais įgaliojimais kovojant su prekių klastojimu ir piratavimu neužtraukia joms turinės atsakomybės 1 straipsnio 1 dalies a punkte ar 4 straipsnyje minėtų operacijų dalyvių atžvilgiu, jei jie dėl institucijos veiksmų patirtų nuostolių ar jiems būtų padaryta žala.

3. Teisės savininko civilinę atsakomybę reglamentuoja valstybės narės, kurioje yra 1 straipsnio 1 dalies a punkte apibūdintos prekės, įstatymai.

10 straipsnis

Šis reglamentas netaikomas keleivių asmeniniam bagažui priklausančioms nekomercinio pobūdžio prekėms, jei jos neviršija nustatyto neapmuitinamų prekių kiekio.

11 straipsnis

Be to, kiekviena valstybė narė numato baudmes, taikomas pažeidus 2 straipsnį. Tokios baudmės turi būti pakankamai griežtos, kad skatintų laikytis atitinkamų nuostatų.

12 straipsnis

Šio reglamento taikymui būtinos nuostatos priimamos 13 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka.

13 straipsnis

1. Komisijai padeda Komitetas, sudarytas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 247 straipsnį.

2. Komitetas nagrinėja visus su šio reglamento įgyvendinimu susijusius klausimus, kuriuos jo pirmininkas gali iškelti savo iniciatyva ar valstybės narės atstovo prašymu.

3. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų Komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

4. Komisija patvirtina priemones, kurios pradedamos taikyti nedelsiant. Tačiau jei priemonės neatitinka Komiteto nuomonės, Komisija nedelsdama apie jas praneša Tarybai. Tokiu atveju:

— Komisija atideda savo nuspręstų priemonių taikymą, bet ne ilgiau kaip trims mėnesiams, skaičiuojant nuo pranešimo apie jas dienos,

— per tą laiką, kuris nurodytas pirmoje įtraukoje, Taryba nustatyta balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.

14 straipsnis

Valstybės narės Komisijai praneša visą reikiamą informaciją apie šio reglamento taikymą.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1994 m. gruodžio 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. SEEHOFER

Komisija tą informaciją perduoda kitoms valstybėms narėms.

Taikant šį reglamentą, 1981 m. gegužės 19 d. Reglamentas (EEB) Nr. 1468/81 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija užtikrinant teisingą muitų įstatymų ir žemės ūkio nuostatų taikymą ⁽¹⁾ taikomas *mutatis mutandis*.

Informacijos teikimo tvarka nustatoma laikantis įgyvendinimo nuostatų pagrindinių principų 13 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse pateikta tvarka.

15 straipsnis

Per dvejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo Komisija, remdamasi 14 straipsnyje minėta informacija, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie tai, kaip veikia sistema, ypač apie tai, kokie yra ekonominiai ir socialiniai prekių klastojimo padariniai, ir per dvejus metus nuo šio reglamento įgyvendinimo pasiūlo reikalingas pataisas bei papildymus.

16 straipsnis

Nuo šio reglamento įgyvendinimo dienos Reglamentas (EEB) Nr. 3842/86 atšaukiamas.

17 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1995 m. liepos 1 d.

⁽¹⁾ OL L 144, 1981 6 2, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 945/87 (OL L 90, 1987 4 2, p. 3).